

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2001 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 5732

27 ਫਰਵਰੀ, 2006

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 — ਐੱਸ.ਐੱਲ.5(1)(ਬੀ) - ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 — ਐੱਸ. 5—ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੀਮਾ ਦੀ—ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 22 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ—ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ—ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਗਵਾਹ - ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ 22 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਨਾਮੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ? ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ? ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਗਾਣਬੁੱਝ ਕੇ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਕੀਲ ਡਾ. ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ "ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ" ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਪਾਠਕ ਦਾ ਨਾਮ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਐਸ ਸੰਧੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਪਾਠਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਲਾਟੀ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਡਾਕਟਰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਖਾਸ ਕੇਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟਾਈਫਾਈਡ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਦੂਰੀ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਟਾਈਫਾਈਡ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਜ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਮੋੜ ਲਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰੇ। ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 14)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ .

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਸੂਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 22 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ?

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(3) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਆਦੇਸ਼, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (ਛੋਟੇ "1949 ਐਕਟ" ਲਈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (1949 ਐਕਟ") ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ") ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਘੜਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 8 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਂ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਤੱਕ ਮੰਜ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਕੀਲ 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਤੋਂ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। T ' ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਪਾਠਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ

ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 4 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲ 24 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 22 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(5) CounselCounsel2 forst thenpetitionersunext;submitted11 t ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 2001 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 831 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 2001, ਪੀ.ਐਕਸ.2. . ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਕੀ 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਤੋਂ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ

ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਸਨ। ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ 'ਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਰਤੀ ਤਾਂ 10 ਨਵੰਬਰ 1999 ਤੋਂ 16 ਨਵੰਬਰ 1999 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੌਣ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ '1 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ PW-3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ PW-1 ਡਾ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ PW-2 ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ Pnd ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਟਾਈਫਾਈਡ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ 9 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਤੋਂ 3 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਤੱਕ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ 4 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 1-ਡਾ. ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਲਾਟੀ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐਕਸ. ਆਰ. 2 ਅਤੇ ਸੈਤ ਤਾਰਾਜੀ ਖਿਮਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੋਲਾਮਾਰਤੀ ਸਤਿਆਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, (1), ਇਸ ਉੱਤੇ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ

(1) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 1865

ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.1 ਡਾ. ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.2-ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.3 ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ, ਅਨੰਤਨਾਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਤੀਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਵੇਦਾਬਾਈ @ ਵੈਜਯਨਤਾਬਾਈ ਬਾਬੂਰਾਓ ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤਾਰਾਮ ਬਾਬੂਰਾਓ ਪਾਟਿਲ (3) ਅਤੇ ਜੀਪੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਆਰਕੇ ਰਾਏਜ਼ਾਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4)।

(6) ਓਨ 1€ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, irMr. 1 ਸਰੀਨ, 1 ਸਿੱਖਿਅਤ csenior1 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸਤ ਪਾ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। rkash ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (5) ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਐਸ. ਬਰਾਰ ਬਨਾਮ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ, (6) ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹ 9 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਤੱਕ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਝੂਠੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਪਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਕਾ ਡਾ. ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਏ-1 ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- (2) ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 1353 ”
- (3) 2001 (3) RCR (ਸਿਵਲ) 831 (SC)
- (4) 2000 (2) ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੇਸ 714 (SC)
- (5) ਏਆਈਆਰ 1993 ਐਸਸੀ 275
- (6) ਜੇਟੀ 2002 (10) ਐਸਸੀ 224

ਅਧਿਕਾਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐਕਸ ਦਾ ਖਾਸ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਡਾ. ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਰ-2 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਿਦੇਸ਼ ਭਾਵ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਲ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 10 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਮਨੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1999, 12 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਅਤੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੇਵਲ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਮਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।, (7) ਰੂਪ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਬੇਡਾਨੀ, (8) ਅਤੇ ਰਾਮ ਬਾਲੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, (9)। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਾਇਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਡਾਇਰੀ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਨਵੰਬਰ, 1999 ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 16 ਮਾਰਚ, 1999 ਤੋਂ 24 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਤੱਕ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਰੀਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਖ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੈਰਨ ਨੇ ਪੀ.ਕੇ. ਰਾਮਚਦਰਨ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (10) ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਜੀਵ ਬੱਬਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇਵ ਪੇਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਲਿਮਿਟਿਡ (11)।

- (7) ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸਸੀ 1249
- (8) ਏਆਈਆਰ 2003 ਐਸਸੀ 2418
- (9) ਜੇਟੀ 2004 (ਪੂਰਤੀ 1) ਐਸਸੀ 211
- (10) 1997 (4) RCR (ਸਿਵਲ) 242 (SC)
- (11) 1988 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 338

(7) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ

ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿਚ 22 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਵੀ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ PW-3 ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਝੂਠ ਦੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਖਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਣਨੀਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਡਾ. ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਟਾਈਫਾਈਡ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂਐਲ-ਡਾ. ਪੀਐਸ ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਕਾ. ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਇਲਾਜ ਸਬੰਧੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐੱਲ. ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ, ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਚਾਰ"।

(8) ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ PW2 ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਵੈ- ਸੇਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕਈ ਹੋਰ ਡਾਕਟਰ ਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਇੰਨੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਨੇੜੇ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਜ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(10) ਪੀਡਬਲਯੂਐਲ-ਡਾ. ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ PS ਗੁਲਾਟੀ, PW2-ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ PW3- ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਝੂਠ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ "ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ

ਵਕੀਲ" ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ ਪਾਠਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦਾ ਨਾਮ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਪਾਠਕ ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ ਪਾਠਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ (ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਪੰਨਾ 71 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ) ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(12) ਪੀਡਬਲਯੂਐਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ-ਡਾ. ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਲਾਟੀ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ Ex.R2 ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਡਾਕਟਰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਕਾ. ਆਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਕਾ. ਅਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਹੁਣ PW- '2, ਅਨਿਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਮ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਡਾਕਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੂਰੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਹੱਤਵ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਜਾਂ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਆਦਿ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। -ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਟਾਈਫਾਈਡ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ, ਦੂਰੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਟਾਈਫਾਈਡ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਲ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਇਲਾਜ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤੀ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਮੋੜ ਲਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ PW2 ਦੇ ਬਿਆਨ—ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਈਸ਼ਰੀਹ ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 10 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਤੋਂ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਤੱਕ ਚੱਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 16 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 22 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਗਰਮਾ-ਗਰਮ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਛੇ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੜੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਨਾਮੀ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਦਾਬਾਈ @ ਵੈਜਯਨਤਾਬਾਈ ਬਾਬੂਰਾਓ ਪਾਟਿਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ:-

“ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਵਧਾਨ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 'ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ, ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(17) ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਿਵ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੈ 'ਆਤਮਾ ਐਸ. ਬੋਰਾਰ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਰੀਖਣ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਸਬੂਤ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ.

(18) ਰਾਮਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨਾਇਕ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੂਪ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਰਾਮਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨਾਇਕ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) 'ਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਮ ਬਾਲੀ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(19) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੀ.ਕੇ. ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 565 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਜਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਧਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਅਦਾਲਤ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 22 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(20) ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੰਜੀਵ ਬੱਬਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ • ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ 'ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ' ਦੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਜ਼ਿਮੇਵਾਰਾਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 'ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(21) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 8 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(22) ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(23) ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(24) ਇੱਥੇ ਕਹੀ ਗਈ ਕੁਝ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ